

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413216015
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4413216015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci žalobcu: T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXX/XX, XXX XX X., zastúpený splnomocneným zástupcom L. proti žalovanej: M., o zaplatenie 485,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 18C/105/2015-63 zo dňa 11.9.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti návrhu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 485,50 eur od 29.12.2012 do zaplatenia. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 30,- eur. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 588, § 612, § 619 ods. 1,2, § 620 ods. 5, § 625, § 626 ods. 1, § 622 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná iba v sume 30,- euro, ktorá predstavuje náklady na odborné posúdenie vyúčtované znalkyňou za vyhotovenie znaleckého posudku. Vo zvyšku (okrem úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 485,50 eur od 29.12.2012 do zaplatenia, v ktorej časti konanie zastavil) žalobu ako nedôvodnú zamietol. Považoval za preukázané, že žalovaná poskytla svojim vyhlásením obsiahnutým v záručnom liste záruku v trvaní 20 rokov na poťah sedacej súpravy zakúpenej žalobcom. Žalobca reklamoval vady poťahu sedacej súpravy u žalovanej písomne dňa 21.10.2010 v záručnej dobe, ktorá uplynie najskôr v novembri roku 2025. Žalovaná reklamované vady poťahu sedacej súpravy neuznala a reklamáciu žalobcu zamietla najskôr listom z 17.11.2011 a následne, po tom čo sa oboznámila s obsahom znaleckého posudku a ohľadla sedaciu súpravu na mieste samom, druhýkrát listom z 25.04.2012. Z dodacieho listu č. 1140712 vystaveného spol. POČEPO, s.r.o., IČO: 36 562 084 súd prvej inštancie zistil, že táto spoločnosť vykonala pre žalobcu prečalúnenie sedacej súpravy 3+1+1 výmenou poťahovej látky sedačky, pričom si vyúčtovala cenu prečalúnenia vo výške 363,29 eur a cenu dovozu sedacej súpravy v sume 16,67 eur. Z pokladničného dokladu č. 0001 z 18.07.2012 vystaveného spol. POČEPO, s.r.o. mal preukázané, že žalobca zaplatil sumu vo výške 455,95 eur.

2. Súd prvej inštancie prijal záver, že sedacia súprava, ktorú žalobca kúpil v maloobchodnej predajni žalovanej vykazovala vady poťahu, ktoré žalobca reklamoval v záručnej lehote, ktorú poskytla na poťah sedacej súpravy žalovaná. Konštatoval, že žalobca uplatnil svoje právo zo zodpovednosti za vady sedacej súpravy v súlade s ust. § 625 Občianskeho zákonníka u žalovanej ako predávajúceho pred ich zánikom, ku ktorému príde až uplynutím záručnej doby v zmysle § 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobcom reklamovanú vadu sedacej súpravy posúdil súd prvej inštancie ako vadu odstrániteľnú. Poukázal tiež na to, že v čase podania žalobného návrhu bola vada sedacej súpravy už odstránená, a to samotným žalobcom tak, že tento na svoje náklady nechal poškodené čalúnenie sedacej súpravy vymeniť, s čím mu vznikli náklady vo výške 455,95 eur. Z hľadiska právneho posúdenia vec žalobcom uviedol, že v podanej žalobe uplatnil žalobca svoj nárok titulom náhrady škody. Na pojednávaní konanom dňa 21.08.2015 žalobca zmenil právny dôvod uplatneného peňažného nároku a tento žiadal priznať vo výške 455,95 eur titulom zľavy z kúpnej ceny vyplývajúci mu zo zodpovednosti za vady predaného tovaru.

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie nároky z odstrániteľných väd tovaru predaného v obchode, ktoré môže uplatniť kupujúci voči predávajúcemu, upravuje ustanovenie § 622 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje osobitnú úpravu nárokov z odstrániteľných väd vo vzťahu ku všeobecným ustanoveniam upravujúcim nároky z väd pri kúpnej zmluve. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia bola žalovaná povinná vadu bez zbytočného odkladu odstrániť. Žalobca si ako nárok z vady sedacej súpravy uplatnil nárok na zľavu z kúpnej ceny zodpovedajúci jeho nákladom, ktoré sám vynaložil na odstránenie vady tovaru. Ustanovenie § 622 Občianskeho zákonníka však v prípade odstrániteľných väd tovaru takýto nárok nepozná a právo žalobcu na zľavu z kúpnej ceny v prípade odstrániteľnej vady tovaru kúpeného v obchode nezakladá, a teda právny základ nároku žalobcu z vady sedacej súpravy na zľavu z kúpnej ceny nie je podľa súdu v tomto prípade daný. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia si žalobca mohol uplatniť ako nároky z vady sedacej súpravy odstránenie tejto vady, výmenu veci alebo výmenu súčasti veci; zákonná úprava mu však nárok na zľavu z kúpnej ceny nezakladala. Žalobcom uplatnený nárok na zľavu z kúpnej ceny sedacej súpravy vo výške 455,95 eur nie je teda zákonným nárokom, ktorý by žalobcovi vznikol v dôsledku odstrániteľnej vady sedacej súpravy kúpenej v obchode u žalovanej. Žalobcom uplatnený nárok nie je možné posúdiť ako dôvodný ani ako nárok na náhradu škody, pretože z dôvodu náhrady škody nie je možné domáhať sa nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zo zodpovednosti za vady. Právo na odstránenie vady tovaru kúpeného v obchode je v zmysle § 622 ods. 1 Občianskeho zákonníka základným nárokom kupujúceho a umožňuje mu domáhať sa bezplatného, včasného a riadneho odstránenia vady. Ani prípade, ak predávajúci neodstráni vadu bez zbytočného odkladu, nie je možné suplovať právo zo zodpovednosti za vadu právom na náhradu škody. Zodpovednosť za vady a zodpovednosť za škodu sú odlišnými záväzkovými právnymi inštitútmi, ktoré majú iný účel a sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku.

4. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 30,- euro za odborné posúdenie v súlade s § 18 ods. 7 Z.č. 250/2007 Z.z. považoval súd prvej inštancie za dôvodne podaný. Považoval za preukázané, že uvedené náklady vznikli žalobcovi ako náklady vyúčtované znalkyňou v zmysle z.č. 382/2004 Z.z. dokladom č. 20/2012 z 15.01.2012 za vykonaný znalecký úkon - znalecký posudok č. 58/2012. Uvedené náklady považoval za účelne vynaložené a preukázané prostredníctvom vyúčtovania znalkyne č. 20/2012, faktúry č. 20/2012 a znaleckého posudku, a preto zaviazal žalovanú zaplatiť tieto náklady žalobcovi. Súd prvej inštancie konanie v časti návrhu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 485,50 eur od 29.12.2012 do zaplatenia, na základe čiastočného späťvzatia návrhu žalobcom na pojednávaní konanom dňa 21.08.2015 v súlade s ust. § 96 ods.1 OSP zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP.

5. Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a súvisiaceho výroku o trovách konania podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil na nové konanie. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 455,95 eura. Zároveň žiadal, aby súd zrušil výrok o trovách konania a tieto žalobcovi priznal spolu s trovami odvolacieho konania. Žalobca v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a riadne zistil skutkový stav, ale na základe dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to v tom, že považoval vadu tovaru za odstrániteľnú vadu, pričom poukázal na to, že vadu odstránil žalobca na svoje náklady sám a teda ide o odstrániteľnú vadu tovaru. Vytýkal súdu prvej inštancie, že riadne nepreskúmal otázku, či došlo zo strany žalovanej k odstráneniu vady tovaru v primeranej lehote. Podľa názoru žalobcu, súd mal na základe zisteného stavu, a to hlavne z opätovného zamietnutia reklamácie žalovaným listom z 25.04.2012 dospieť k záveru, že ide o neodstrániteľnú vadu tovaru hlavne z dôvodu, že žalovaný konal protizákonne, keď po druhý raz zamietol reklamáciu a nevybavil ju iným spôsobom, keďže ju nemohol zamietnuť a mal žalobcovi priznať zľavu z kúpnej ceny. Pretože žalovaná neodstránila vadu tovaru v primeranom čase, z odstrániteľnej vady sa stala vada neodstrániteľná a žalobcovi vzniklo právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP) viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo veci samej vecne správne, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, týkajúcich sa zrušenia podielového spoluvlastníctva a prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva navrhovateľa, vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyni náhradu za spoluvlastnícky podiel, ako aj vo výroku, ktorým súd vzájomný návrh odporkyne zamietol podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výroku o trovách konania odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v tejto časti pre nedostatok dôvodov.

8. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vydal dňa 11.09.2015, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady veci kúpenej v obchode má povahu jednostranného právneho úkonu. Aj keď na uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady nie je predpísaná forma, v konaní kupujúceho zaťažuje dôkazné bremeno preukázať, že riadne a včas uplatnil právo zo zodpovednosti za vady u predávajúceho. Takýto právny úkon pre svoju platnosť okrem iného vyžaduje určitosť v zmysle ust. § 37 OZ, to znamená, že z neho musí byť zrejmé, či a aké konkrétne právo zo zodpovednosti za vady mal kupujúci pri svojom prejave vôle na myslí. Žalobca v konaní tvrdil, že prvý krát reklamoval tovar u žalovanej dňa 03.10.2011, pričom žalovaná reklamáciu neuznala a nespísala, preto opakovane podal písomnú reklamáciu dňa 20.10.2011. Keďže prvú reklamáciu dňa 03.10.2011 mal žalobca uplatniť ústnou formou bol v konaní povinný preukázať, že tento jeho právny úkon bol urobený platne. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 21.08.2015 žalovaná sa vo výpovedi bránila tým, že žalobca sa síce dostavil v tento deň do predajne a oznámil jej, že sedacia súprava zakúpená v predajni praská, avšak okrem farby sedacej súpravy nevedel uviesť jej ďalšiu špecifikáciu a nemal so sebou žiadne doklady. Na základe týchto zistení je treba prijať záver, že prvú reklamáciu, ktorú žalobca podal ústnou formou nemožno považovať za platný právny úkon, pretože žalobca pri ňom nevedel presne špecifikovať názov tovaru, nepreukázal kedy došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy ani aká sedacia súprava bola predmetom tejto kúpnej zmluvy. Taktiež nepreukázal, aké konkrétne právo zo zodpovednosti za vady v tento deň u žalovanej uplatnil. Nie je správny právny názor žalobcu, že v dôsledku nevybavenia reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote sa odstrániteľná vada tovaru zmenila na vadu neodstrániteľnú, preto mu patrí právo na zľavu z kúpnej ceny. Pod pojmom vybavenie reklamácie je treba rozumieť aj zamietnutie uplatnených nárokov predávajúcim. Právne dôsledky nevybavenia reklamácie v zákonnej lehote mohli nastať len za splnenia predpokladu, že žalobca platným právnym úkonom reklamáciu uplatnil, čo sa dňa 03.10.2011 ani 21.10.2011 nestalo.

10. Z obsahu dokazovania tiež vyplýva, že ďalšiu reklamáciu žalobca podal písomne a túto žalovaná prevzala dňa 21.10.2011, pričom uvedenú reklamáciu vybavila jej zamietnutím dňa 17.11.2011 a dodržala teda zákonnú 30 dňovú lehotu na jej vybavenie. Opakovane podal žalobca písomnú reklamáciu tovaru spolu so znaleckým posudkom prípisom datovaným dňom 26.03.2012, pričom nepredložil doklad o tom, kedy tento prípis žalovanej odoslal prípadne doručil. Možno sa preto oprávnene domnievať, že ak by aj bola táto reklamácia doručená žalovanej nasledujúci deň t.j. 27.03.2012 túto žalovaná vybavila rovnako v 30 dňovej lehote o čom svedčí podací lístok (č.l. 55 spisy), ktorý osvedčuje odoslanie tejto zásielky zo dňa 26.04.2012 poštou. Je preto možno prijať záver, že obe písomné reklamácie žalovaná vybavila (ich zamietnutím) v zákonnej 30 dňovej lehote.

11. Čo sa týka písomnej reklamácie zo dňa 20.10.2011 odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ani v tomto úkone žalobca nešpecifikoval, aké právo zo zodpovednosti za vady uplatňuje, preto ani z tohto úkonu nie je zrejmé, aké konkrétne právo kupujúci zo zodpovednosti za vady veci u predávajúcej

uplatnil, preto ani tento úkon žalobcu nemožno považovať pre jeho neurčitosť za platný právny úkon. Až v písomnej reklamácií zo dňa 26.03.2012 (č.l. 24 spisu) sa žalobca výslovne domáhal odstránenia chýb výrobku a to poťahu, na ktorý mu bola poskytnutá 20 ročná záruka. Ide o opakovanú reklamáciu, ku ktorej žalobca pripojil aj znalecký posudok a je treba dať za pravdu žalobcovi, že v zmysle ust. § 18 ods. 7 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.10.2012 t.j. v čase uplatnenia reklamácie) znova uplatnenú reklamáciu nemožno zamietnuť. Za porušenie tejto povinnosti žalovanej však zákon o ochrane spotrebiteľa neviaže žiadne právo žalobcu.

12. Čo sa týka uplatneného nároku žalobcom v tomto konaní správne súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody vo výške 485,95 eura s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje náklady vynaložené žalobcom na odstránenie vady tovaru t.j. výmenu vadného poťahu. Na pojednávaní konanom dňa 21.08.2015 žiadal priznať sumu 485,95 eura s príslušenstvom titulom zľavy z kúpnej ceny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, ak dôjde ku skutočnostiam zakladajúcim kupujúcemu uplatniť právo z titulu zodpovednosti za vadu predanej veci, je potrebné postupovať podľa § 622 ods. 1 OZ. Nemožno zvoliť iný spôsob, ktorý zákon nepredpokladá napr. oprava veci na vlastné náklady a takto vynaložené náklady potom uplatniť v súdnom konaní voči predávajúcemu, či už titulom náhrady škody alebo titulom zľavy z kúpenej ceny tak, ako to požadoval žalobca. Je treba vychádzať z toho, že v zmysle ust. § 622 ods. 1 OZ ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, má kupujúci právo, aby bola bezplatne, včas a riadne odstránená. Keďže v danej veci niet pochyb, že išlo o vadu veci odstrániteľnú, žalobný petit mal zodpovedať nároku, ktorý žalobcovi vyplýva z ust. § 622 ods. 1 OZ. Pretože sa v tomto konaní žalobca domáhal iných nárokov správne súd prvej inštancie postupoval, keď žalobu žalobcu ako nedôvodne podanú zamietol.

13. Záverom odvolací súd považje za potrebné poukázal ja na to, že podľa § 505 OZ, ak ide o vady, za ktoré sa zodpovedá podľa § 502, vadu treba vytknúť do šiestich mesiacov od zistenia vady, najneskôr do uplynutia určenej záručnej doby. Lehoty na uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady sú prekluzívne. Neuplatnenie práva v stanovenej dobe má za následok preklúziu (zánik) práva, pričom na preklúziu práva je súd povinný prihliadnuť z úradnej moci. Z výpovede Anny Mackovej pred súdom prvej inštancie vyplýva, že vada - šúpanie sedačky sa začala ukazovať po 3 ročnom užívaní t.j. v roku 2008, pričom túto skutočnosť žalovanej žalobca riadne vytkol až v roku 2012, teda dávno po uplynutí 6 mesiacov, kedy vadu veci zistil. Neuplatnením práva v subjektívnej šesťmesačnej dobe (§505 OZ) došlo k zániku práva (preklúzii) žalobcu zo zodpovednosti za vady veci kúpenej v obchode, aj keď ešte nedošlo k uplynutiu záručnej (objektívnej) doby. Preto, ani z tohto dôvodu, by súd žalovanú sumu žalobcovi nemohol priznať a to ani v prípade, ak by sa stotožnil s jeho právnym názorom, že odstrániteľná vada veci sa v dôsledku nevybavenie reklamácie žalovanou riadne a včas, zmenila na neodstrániteľnú.

14. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).